

Zahvala.

Za mnogostransko izkazano nam sočutje ob priliki izgube predrage, ljubljene soproge, odnosno sestre, gospe

Terezije Škraber roj. Bobisut

trgovke in posestnice v Grižah.

si dovoljujemo tem potom iskreno zahvaliti.

Posebno se zahvaljujemo za poklonjeno mnogobrojno cvetje in vence, kakor tudi za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu.

Iskreno se zahvaljujemo cenjeni domači duhovščini za vso izkazano naklonjenost in duhovno pomoč med dolgotrajno boleznijo, kakor častno spremstvo na zadnji poti. Iskrena zahvala preč. g. župniku Krančiču za ganljivi poslovljni govor ob odprtem grobu in preč. g. Ivanu Granfolu, kaplanu v Celju za vso požrtvovalnost med boleznijo in spremstvo na zadnji poti; uglednemu učiteljskemu zboru, ki je s šolsko mladino skupno spremljalo drago pokojnico na zadnji poti; pevskega društva in njegovemu pevovodji g. Rojniku za ganljive žalostinke, ki so častno povzdignile sloves od drage nam pokojne. Istotako tudi za vso tolažbo med boleznijo gg. Pavli in Karlu Naprudnik in gđe. Igri, poštarici, da je zamogla blaga pokojnica lažje prenašati posvetne muke trpljenja.

Vsem skupaj še enkrat iskrena zahvala.

Griže, dne 22. marca 1928.

Roza Bobisut,
sestra.

Jakob Škraber,
posestnik in bivši mnogo-
letni organist v Grižah.

Parfumerija Drogerija Fotomanufaktura
Maribor, Aleksandrova cesta 13

M. Vrabčič

Milo, parfumi, različne kolinske
vode, kreme za kožo, kreme za zobe,
barve za lase, briljantine, vsi kosme-
tični preparati, obveze itd.

Fotoparati, plošče, papirji vseh
svetovnoznanih vrst kakor: Agfa,
Perutz, Gevaert, Mimos, Quille-
minot in vse druge potrebščine.

Posestvo se proda, obsto-
ječe iz dobrega stanovanj
skega posloplja, vse novo
zidano, z opeko krito, vsi
hlevi obokani, kakor tudi
svinjski, zraven velika hu-
ta, kjer je prostora za 10
vozov. Posestvo obstoji iz
njiv, travnikov in gozdov
v skupni izmeri okroglo
40 orafov, leži pri okrajni
cesti, 2 minuti od cerkve.
Posestvo se proda pod
pristo roko. Zraven se pa
proda lahko tudi nekaj in-
ventarja. Kupni pogoji se
izvejo na licu mesta: Dra-
gučeva št. 2, pošta Juršinci
pri Ptuj. 412

Novo zidana dvostanovanj
ska hiša, davka prosta,
pod hišo klet, gospodarsko
posloplje, dva vrta za ze-
elnjavo studenec, pri kole-
dvoru in blizu šole, zelo
na lepem solnčnem prostu
ru, ¼ ure iz mesta Mari-
bora, je tudi avtobus zve-
za, takojšnja vselitev, za
zadno ceno 110.000 D, pla-
ča se 60.000 Din, drugo po
dogovoru. Samo resni naj
vprašajo pri Franjo Spes,
Linhartove 18, Maribor.
422

Sreski poglavar
G. br. 7761/1.

Gornjigrad, 21. III. 1928.

V letu 1928 se v srezu gornjegrajskem izdražbajo
slednja občinska lovišča:

1. Lov občine Solčava v Solčavi dne 24. maja 1928,
ob 8. uri.
2. Lov občine Nova Stifla v Gornjemgradu dne 31.
maja 1928, ob 9. uri.
3. Lov občine trg Gornjigrad v Gornjemgradu dne 31.
maja 1928, ob ¼10. uri.
4. Lov občine Bočna v Gornjemgradu dne 31. maja
1928, ob 10. uri.
5. Lov občine Kokarje v Mozirju dne 15. maja 1928,
ob ¼11. uri.
6. Lov občine okolica Mozirje v Mozirju dne 15. maja
1928, ob 11. uri.
7. Lov občine trg Mozirje v Mozirju dne 15. maja 1928
ob ¼12. uri.
8. Lov občine trg Rečica v Rečici dne 4. junija 1928,
ob 9. uri.

419

Sreski poglavar.

Kaj je

„Ljudska samopomoč“

»LJUDSKA SAMOPOMOČ« je podporno društvo za Slovenijo s sedežem v
Mariboru. To društvo izplača po smrti člana zakonitim dedičem ali drugim
upravičencem do največ 1000, 2000, 40000 ali 10.000 dinarjev podpore.

Za to podporo plača vsak član v slučaju smrti posameznika 25 para, 1, 2 ozir.
5 dinarjev posmrtnih prispevkov. — Vpisnina iznaša od 12 do 86 dinarjev
enkrat za vselej. — Sprejmejo se do preklica vse zdrave osebe brez
razlike stanu in spola do 65. leta.

Zahtevajte zastoj pristopno izjavo od
»LJUDSKE SAMOPOMOČI« v Mariboru, Aleksandrova cesta 45 II.

Društvo šteje danes že nad 4000 članov!

442

Artur Sills:

Smrtna past.

Ameriški roman.

Priredil Fr. Kolenc.

(Dalje.)

— In — je nadaljeval Dübello — v Elini mogoče
lahko tudi več izvemo.

Gregor se je protivil.

— Imejte pamet! Šala je lepa in dobra . . . toda
jaz ne maram vohuniti za človekom, ki mi je takore-
koč prijatelj . . .

— Kakor vem — si je prizadeval Dübello, da bi po-
miril razgretga prijatelja — si tvoj prednik prilastuje
najdeni zaklad in močno se mi dozdeva, da je bil tvoj
praded prevaran in umorjen.

— Tega ne morem presoditi. Pismo si videl, zato
lahko presodiš, ali ima pravico do prisvajanja ali ne,
— je menil Gregor.

— Iz pisma na vsak način uvidim, da je njegova
zahteva upravičena. In po vsem tem, kar smo doživeli,
sem prepričan, da zaklad eksistira.

— V tem slučaju — je izjavil Govers — osebno ob-
iščem Raoula in upam, da stvar ugodno urediva.

13

— Misliš? — se je prezirljivo smejal Dübello. —
Včasih te ne morem razumeti.

— Povedal sem ti svoje mnenje — se je vedno bolj
razburjal Gregor. — Las Casasu popolnoma zaupam!

— Gregor! — je stopila Betka pred brata. — Ali
veš, odkod imam to? — Pokazala je roko: velik modro-
rdeč sled je bil na njej.

Gregor je debelo gledal.

— In to? — Odrinila je s čela lase in mu pokazala
prasko. — Te sledove so zapustili prsti tvojega prijate-
lja Raoula. — Na kratko je povedala, kaj se je zgodilo
pri reki.

— To seveda predružači položaj — je škripal Gre-
gor z zobmi. — Še danes zvečer grem v Elino.

Načrt je bil kmalu gotov. Ker Betka ni hotela
ostati, sta se morala Gregor in Dübello udati.

X.

Drugo jutro so se podali na pot. Dübello je bil vod-
nik. Kakih 50 km od Eline so se ustavili v neki ribiški
koči. Dübellov načrt je bil, da pusti Betko in Gregorja
tukaj in se sam poda v Elino. Na ta način se je hotel
prepričati, ali je Casas še tam. Ker je bil obrt, se ni
bal, da bi Raoul prepoznal v njem svojega bivšega laži-
pastirja. Ako pa bi zagledal Betko in Gregorja, ki sta

Getzemani in Golgata!
Premišljevanja o krpljenju Gospodovem in
molitve za vse dneve svetega postnega časa.
Vezana knjiga stane Din 90.— in se naroča
v Tinkaral sv. Cirila v Mariboru.

Denar

naložite najboljše
in najvarnejše pri

Posojilnici v Gornji Radgoni

registr. zadrugi z neomejeno zavezo

Obreštuje hranilne vloge
brez odpovedi po

6%

na trimesečno odpoved
po

7-8%

V vsakem petem paketu
po pol kg zdravstvene
sladne kave Viktor Jarc,
ki je izvrstne kvalitete, se
nahaja 2 Din v gotovini
za premijo. 83

Kupim stare zlato, srebro,
srebrne krone in goldinarje
po najvišjih cenah: C.
Ackermann, urar v Ptuj,
Glavni trg. 19

Kupujem po najvišji dnevni
ceni kosti, staro in lito železo,
cunje, ščetine, vinski kamen
in vse deželne pridelke. Imam veliko zalogo
manufakture, specerije in vse v železno stroko
spadajoče stvari, cement, cementne
cevi, zidno in strešno opeko po najnižji ceni. —
Karl Sima, Poljčane. 355

Modna trgovina F. Kuder nasled. Drago Cerlini Celje, Glavni trg 14

priporoča svojo veliko zalogo nogavic, rokavic, žepnih
robcev, moških in damskih sraje kombinež, predpasnikov,
bluz, moških in ženskih pletenih jopic, otroške obleke,
kapice, krstne opreme itd. vse po izredno znižanih cenah.
Svilene rute in karavate v vseh oblikah, najmodernejši vzorci lastnega izdelka. 898

Za Velikonoč — lepo hišo.

Za Velikonoč osnažimo hiše, jih pobelimo na novo ovenčamo slike.
Marsikdo bi rad namesto začrnele slike novo, pa ne ve, da se dobijo različne slike in kipi v

v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

kar najceneje.

Podobe Srca Jezusovega in Marijinega, kakor tudi druge stanejo:

Velikost v cm: 19x26 24x34 25x38 32x42 39x51 47x63 54x78

Din 2.— 3.— 4.50 6.— 9.— 13.— 18.—

Kipi Srca Jezusovega in Marijinega, Luške Marije in Brezmadežne stanejo brez poštne:

Visokost v cm: 30 37 42 50 65 85 100

Din 57.— 80.— 90.— 150.— 240.— 500.— 1050.—

Kipi sv. Antona Padovanskega, sv. Alojzija, sv. Jožefa stanejo:

Visokost v cm: 28 32 42 50 65 110

Din — 72.— 106.— 210.— 380.— 1250.—

Kipi sv. Terezije Deteta Jez. stanejo:

Visokost v cm: 12 18 22 31 42 50 65

Din 36.— 44.— 46.— 80.— 115.— 210.— 420.—

Podobe Križanega, iz lesa za poljske križe stanejo:

Visokost v cm: 40 50 60 70 80 90 110 120

Din 300.— 480.— 690.— 850.— 956.— 1200.— 1560.— 1800.—

Za večje kipe in za kipe drugih svetnikov naj se blagovoli vprašati po dopisnici.

Klobuki • Klobuki

Najboljše kupite možke in otroške klobuke lastnih izdelkov že od 30 dinarjev naprej. Tudi se vzamejo vsakovrstna popravila točno in hitro in najbolj poceni v delo pri 411

Anton Auer, klobučar Maribor, Vetrinjska ulica 14

Sreski poglavar. Šmarje pri Jelšah, 20. III. 1928. Br. 3710.

Dražba obž. lovišč.

V pisarni sreskega poglavarja v Šmarju pri Jelšah se vršijo dražbe sledečih občinskih lovišč: Dne 12. aprila t. l. Šmarje trg, Šmarje okolica, Zibika, Nezbiše, Slivnica, Sladka gora; dne 30. aprila t. l. Roginska gora, Tinsko, Sv. Vid pri Grobelnem, Sv. Ema. — V Rogški Slatini v občinski pisarni dne 16. aprila t. l.: občine Rajnkovec, Tekacevo, Spod. Sečevo, Brestovec, Sv. Katarina in Nimno. — Dne 18. aprila istotam: občine Slatina okolica, Plat, Kostrivnica, Sv. Trojica pri Slatini in Slatina zdravilišče. — V Rogatcu v pisarni okrajnega zastopa dne 24. aprila t. l.: občine Nadole, Rogatec trg, Sv. Florijan, Dobrina in Donačka gora. — Dne 26. aprila istotam občine: Stoperče, Kocice, Zetale in Cermožiše.

V občinski pisarni v Lembergu pa dne 13. aprila t. l. ob 3. uri popoldne dražba občinskega lova za občino Lemberg trg.

Natančnejši pogoji na vpogled pri sreskem poglavarju v Šmarju pri Jelšah in sicer teden dni pred dražbo. 417

Sreski poglavar: Kartin, s. r.

se s tem poslovala da gresta v Buenos Aires, bi se mu vzbudil sum.

— Temu pa — je razlagal Dūbell — se moramo na vsak način izogniti. Ker ako začne sumiti, da vohunimo za njim, ne bo miroval, dokler nas ne pošlje na drugi svet.

— Tega bi vendar ne storil! — je dejal preplašeno Gregor.

Dūbell se je nasmehnil.

— Le verjemi, Gregor, da bi ti v prvem trenutku prerezal vrat. Ti ne poznaš tega človeka. Sploh pa je v tej deželi zelo lahko, iznebiti se kakega nasprotnika. Ako se nas hoče Raoul rešiti, zadostuje, da pove željo dvema ali trem služabnikom in v nekaj dneh nas ni več na svetu.

— Dva pa se ga vendar lahko mirno lotiva — je menil Gregor.

— Da, v odprtem boju. Toda tu igra zaseda glavno vlogo... Toda čas je, da grem. Vidva me počakajta. Kako dolgo ostanem, ne vem... mogoče nekaj dni...

V zadnjem trenutku je potegnil Gregorja na stran:

— Ako se čez en teden ne vrnem — je rekel tiho — lahko veš, da me več ne boš videl. V tem slučaju takoj sedi na vlak in odpotuj s sestro.

— Niti na misel mi ne pride! Ne bom miroval, dokler ne izsledim, kaj se ti je zgodilo!

— Gregor! — mu je močno zrl v oči Dūbell. — Prosim te, ne delaj tega! Samo na to glej, da rešiš sestro. Si razumel?

Gregor je majal z glavo.

— Ne morem odobravati, da se ti sam podajaš v nevarnosti, jaz pa naj prekrizanih rok lenarim.

— Mnogo hujše bi bilo, ako bi ti prišel v nesrečo, sestra pa v Raoulovo oblast! — je resno odgovoril Dūbell. Ko je videl, da se je dal Gregor pogovoriti, je rekel še:

— Nič ne skrbi! Vse bo šlo v redu!

Mračilo se je že, ko je dospel Dūbell v Elino. Pred »Turistovskim hotelom« se je ustavil. Stopil je z mule, jo izročil hlapcu in se podal v sobo.

Ker je bil ravno čas večerje, so peljali Dūbella enostavno k skupni mizi, ne da bi kaj vprašali.

Gostje so razpravljali o dnevnih dogodkih. Beseda je padla tudi o Gato Oru. Dūbell je na vso moč napel ušesa, da bi bolj slišal, kaj so govorili.

Po večerji je večina gostov odšla v sosedno kavarano. Pridružil se jim je tudi Dūbell.

Vsedel se je k dvema trgovcema, ki sta se glasno prepirala o neki kupčiji. Naročil je piva.

Na Kalvariji!
Knjiga 23 križevih potov in drugih molitev
za post. Stane vezana Din 25.—, naroča se
v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Ruše. Občinskih volitev v Rušah ne bo že dne 25. marca, ampak so znova preložene, in sicer na cvetno nedeljo, dne 1. aprila t. l. Na tiho nedeljo je namreč v Rušah cerkveni shod in pride tudi nekaj tujcev v Ruše. Ako pa bi bile ravno ta dan volitve, bi morale biti gostilne zaprte. Kakšno žeganje pa bo to, so se gostilničarji vprašali, če nas ne bo zraven? Zato so prosili gospoda okrajnega glavarja, da preloži volitve, in gospod glavar je uslišal to prošnjo. Hudomušneži zdaj govorijo, da bomo šli po prvega aprila, ker je cvetna nedelja ravno na dan 1. aprila. Mogoče bo res, kar govorijo, vprašanje pa je, kdo ga bo ujel? Tri stranke se bojujejo za čast občinskega odbornišтва, vsaka bo izdala oklice na volilce. Naj se nikdo ne da zmotiti po praznih besedah ali penastih obljubah. Vsak volilec naj resno pregleda može, ki se mu predstavljajo kot kandidati za občinski odbor, naj dobro presodi njihovo dosedanje delovanje in bode kmalu spoznal, kdo je njegov prijatelj, kdo samo volk v ovčji obleki. Tako bo zdrava pamet brez hrupne agitacije našla pravo škrinjico in tej naj vsak na dan volitev zaupa svojo krogličico. Glavno bo, da vsak stori svojo volilno dolžnost, nobeden naj ne ostane doma. Naš klic bodi: Prijatelj naj voli le prijatelja, somišljenik somišljenika, bodisi da je mlad ali pa star, bogat ali reven.

Sv. Mesto, Koroško. Ker se vršijo dne 22. aprila na Koroškem občinske volitve, bode cerkveni shod na Sv. Mestu ne drugo nedeljo po Veliki noči, ampak na belo nedeljo, dne 15. aprila.

Sv. Barbara v Slov. gor. V nedeljo, dne 11. marca, so imeli tukajšnji samostojni svoj shod in občni zbor krajevne organizacije. Prazno slamo sta prišla mladi Kirbiš in pa Skrabber. Udeležba je bila sijajna. 6 samostojnih, 2 demokrata in 8 naših. Najbolj interesantno je bilo, da niso upali izvoliti novega odbora, zato so lepo tiho ostali. Predsednik je zopet župan iz Zimnice. Pred kratkim so tudi zborovali naši demokratje pri Sabedru ter delali razne sklepe. Menda mislijo, da jih bodo naši možje pri okrajnem zastopu in pri oblastnem odboru poslušali? Gospodje napredujaki, bodite prepričani, da bode naša stranka dovolj storila za naše zahteve! Najhujše se demokratje zaganjajo proti cesti, katera se bo gradila skozi občino Korena in to zato, ker so pri volitvah tukaj pogoreli. Gospod Sabeder, le delajte sklepe in rovarite, kolikor vam je drago, a mi bomo naredili cesto skozi Koreno, vas pa si bodo naši

občani prav dobro zapomnili! — Letošnjo zimo naša mladina v društvi izborno deluje ter prireja igre. Tako je prav! Tudi knjižnica bralnega društva je pridno oblegana. Sedaj se vidi, kako je bil krvavo potreben društveni dom. V cerkvi se pridno prenavljajo oltarji, da bo sedaj nanovo preslikana cerkev, nova božja miza in sedaj še prenovljeni oltarji vsa čast g. župniku in požrtvovalnim faranom.

Sv. Ana v Slov. gor. Dne 14. marca je po dolgi mučni boleznini preminul posestnik Al. Simončič. Pokojnik je dvakrat prejel zakramente za umirajoče in je popolnoma bogudano zaspal večno spanje. Da je bil zelo priljubljen, je pričal njegov pogreb, katerega se je udeležilo veliko število sorodnikov, znancev in prijateljev. Njegovi ženi in trem otrokom izrekamo iskreno sožalje, pokojnemu Alojzu pa bodi zemljica lahka!

Velika nedelja. V naši občini je veliko zemljišče, katero je skupna last vseh onih posestnikov, kateri so imeli deležne pravice pri graščini nemško-viteškega reda pri Veliki nedelji. Večkrat se je poskušalo doseči sporazum v svrhu razdelitve zgoraj omenjenega zemljišča. Največja zapreka glede razdelitve je seveda to, ker so sosesstniki razdeljeni takorekoč v tri kategorije; namreč v velike, srednje in male. Sosesstniki velikih deležnih pravic se sklicujejo na iste, a manjši pa zahtevajo, da se deli na enake dele. Pri zadnjem sestanku je gospod krajni komisar stavil tako pametne predloge, da sta obe stranki zelo popustili in le nekaj trdih buč je preprečilo, da ni prišlo do sporazuma. Nekateri se sklicujejo na to, da potem nimajo svoje živine kje pasti. Ali je vendar to pašnik, kateri bi odgovarjal sedanjim razmeram, na katerem raste le trnje, divje grmovje in pa tudi taka trava, katera živini le bolj škodi, kakor pa hasne. Ako si pogledamo dotično živino po leti na pašni, ko stoji lačna med grmovjem in žalostno muka, se nehote spomnimo na tistih sedem suhih krav v svetem pismu, katere so prerokovale sedem let lakote. Kako velike koristi bi dalo zemljišče in to prvotno, obsegajoče 54 ha, 41 a, ako bi se kultiviralo, ni treba posebej poudarjati. Ako bi se tam, kjer zdaj raste le trnje naredili lepi travniki, koliko več in pa lepše živine bi se lahko redilo, od katere bi imeli res dobiček. Za vzgled si vzamimo n. pr. sosedne Trgovčane. Tudi oni so imeli tako skupno posestvo, a so si pred dvema letoma sporazumno posestvo med seboj razdelili in sedaj si naravnost presenečen, ako prideš na dotično zemljišče. Tam,

kjer je prej raslo edino divje grmovje in bodeče trnje, so zdaj lepe njive, kjer krasno uspeva krompir in koruza. Torej možje sosesstniki, ne butjamo s trnasto glavo v zid, kar nam le škoduje, naj že vendar pride v tej zadevi kakor najhitreje do sporazuma, kar bo najbolj koristno za nas. Najbolje bi pa seveda bilo, ako bi vmes posegla tožadvena oblast ter naredila v tem oziru že enkrat red in konec, ker kakor povsod je tudi med nami nekaj takih, kateri ne morejo živeti, ako ne delajo zgage in ovir, čeravno so prepričani, da s tem sami sebi škodujejo in še celo mislijo, da s tem svojo bistroumnost kažejo.

Loče pri Poljčanah. Dne 26. t. m., to je v pondeljek po tihni nedelji, je v Ločah veliki živinski in kramarski sejm. Vabijo se okoličani in tudi tujci k veliki udeležbi!

Majšperg. Ne bodem vas, gospod urednik, nadlegoval z nepotrebnim poročanjem v naši župniji rojenih, umrlih ali poročenih. Pač pa bi vam na uho povedal, da je naš Majšperg sličen Beogradu. Pa ne mislite si, da je Majšperg tako veliko mesto kot Beograd, ali mu je v terenu podobno. Vi bi to brž mislili, če še Majšperga niste videli. Ah ne! Le občinska vlada se še bolj pogosto menja, kakor vlada v Beogradu. Glejte! Dne 8. septembra 1927 je prevzel od Jan. Turkuža g. Svaršnik kot prvi svetovalec uradovanje; dne 16. septembra je prevzel zopet g. Leopold Leskovar od občine izvoljen. Po redni občinski volitvi je bil izvoljen Zdravko Sagadin, ta je prošil, ker je že čez 60 let star, pri sreskem poglavarstvu za oprostitev te službe, ker je to postavljen vzrok, je bil oprošten in mesto njega zopet izvoljen nam priljubljeni g. Janez Turkuž, kateri je županoval že itak približno od prevrata naši občini. Vse ga spoštuje, samotistim, kateri bi radi na njegovem stolcu sedeli, nekako ni po volji. Mi pa g. Turkuža poznamo, da občino dobro vlada, kakor prej njegov oče, kateri je nam županoval celih 34 let nepretrgano. Jasno vam kaže župnijsko gospodarsko poslopje, šola, pokopališče, orglje, stolpna ura itd., kar se je vse storilo po njegovi zaslugi in tako, da nihče nič ni občutil na plačilu. Celi Majšperg ima sedaj drugo lice, odkar ga je ta preobrazil. Za to njegovo marljivo in dolgotrajno županovanje, katero se je potezalo še čez vojni čas, mu je bila namenjena neka dekoracija, a žal jo je vojna požrla. Slava in čast torej njemu! Ti pa, dragi župan, vedi da smo te hoteli mi imeti, bodi tudi zanaprej naš dobri oče, da boš tako vreden naslednik svojemu drage-mu in od vseh čislaneemu starčku očetu! —

Krog desete ure se je začela v lopi za kavarno plesna veselica. Ker je godba Dübella vlekla, je izpil pivo in šel. V lopi so plesali ljudje vseh stanov. Henrik je obstal pri vratih in se ozrl po prostoru. Pozornost mu je vzbudil zlasti en par; mož v pastirski obleki je plesal s črnim dekletom. Obraza plesalca Dübella ni mogel videti, vendar pa se mu je dozdevalo, da Miguela vidi pred seboj. Godba je utihnila in plesalca sta se ravno pred Dübello ustavila. Henrik je sedaj videl, da je bila njegova domneva pravilna.

Dasi se Dübella ni bal, da bi ga Miguel spoznal, je radi večje varnosti vseeno zapustil lopo. Vrnil se je v kavarno, ker je bil prepričan, da tudi Miguel pride tje pit.

Zgodilo se je, kakor je mislil: čez par trenutkov se je v spremstvu glasne družbe pojavil v kavarni Miguel. Šel je k točilni mizi, vrgel na njo pest denarja in naročil žganje. Potem se je vrnil k prijateljem.

Dübella je opazil, da pri Miguelovi mizi o njem govorijo. Potem je videl, kako je privlekel Miguel na dan velik nož in se je na njega ozrl.

Henrik je vedel, kaj pomeni, ako kdo izvleče nož in pogleda na drugega, zato mu je že začelo postajati vroče.

Kaj naj stori? Ker je videl, da je Miguel precej pijan, se mu je zdelo najbolje, da ostane miren. Argen-

tinec ga je dolgo ogledoval in se mu režal, nazadnje pa se je dvignil in šel proti njemu. Nož mu je nastavil na trebuh. Holandincu so se ježili lasje, vkljub temu pa se ni zganil.

Od Miguela ni pričakoval usmiljenja, pač pa je imel zaupanje do njegovih tovarišev. Zdelo se mu je nemogoče, da bi ga ti ne branili, ako se za Miguelovo izzivanje ne zmeni.

Zato je storil, kar je bilo v tem slučaju edino pametno: na ves glas se je začel smejati.

Njegova navidezna hladnokrvnost je vzbudila v navzočih občudovanje. Miguelovi tovariši so se res zganili.

— Pusti ga pri miru! — se je oglasil eden izmed njih. — Ne pozna naših navad. V njegovi domovini se s pestmi borijo.

Miguel je jezno odložil nož in se vrnil k svoji mizi. Ko je Henrik videl, da je nevarnost minila, se je podal k Miguelu in tovarišem in jih povabil, da z njim pijejo.

Vabilo so vsi sprejeli. Miguel je spremenil načrt. Kakor je prej skušal tujca preplašiti, tako si je sedaj prizadeval, da bi ga pridobil na svojo stran.

Ko se je ponudila prilika, je potegnil Evropejca na stran.

— Potem bodeva sama pila. Povabim vas na koza-

nova knjiga za vas! Brez nje ni nedelje!
"BESEDE ŽIVLJENJA!"
 Naročite ta fantovski molitvenik, ki stane 22 Din, v usnje z zlato obvezo pa 30 Din v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Fantje

Sv. misijon smo obhajali od 26. februarja do 4. marca. Pri vsakem opravilu vedno nalladena cerkev. Akoravno se ga še niso hoteli vsi udeležiti. Hvala gg. kapucinom, kakor tudi gospodu župniku. Naj bi nam bil vsem v veliko dušno korist!

Smartno pri Slovenjgradu. Umrla sta mla deniča Avgust Lužnik in član orlovskega od seka Anton Slemonek. Bila sta dika naših fantov. Ob njunem pogrebu se je zgrnil ves mladinski svet, da se poslovi od nepozabnih tovarišev. Dne 20. t. m. je spremljalo hvaležno ljudstvo Antonijo Krevh k zadnjemu počitku. — Pustni čas je imel znamenito novost v našem kraju. Ko je vse rajalo in norelo v Mislinjski dolini, je bilo Smartno brez plesnih vesellic. Le naprej, Smarčani, po tej začrtani poti. — Naš trgovec Miholič je kupil tovarno v Slovenjgradu. — Ivan Sušnik, znani milijonar, je prodal svojo žago in hišo g. Ferdinandu Korenu, veleposestniku v Smartnem. — G. Ziegler je prodal v Turški vasi g. Joštu svojo hišo, ki hoče svoja stara leta preživeti v domačem kraju.

Sv. Rok na Selah. Nov zvon in nove klopi v cerkvi. S pomočjo blagih dobrotnikov v domači in sosednjih župnijah, zlasti po dobroti veleposestnika in lesnega trgovca ter cerkvenega ključarja g. Jožefa Hovnika, p. d. Zaborčnika na Gornjih Selah in njegove soproge smo dobili tretji zvon za našo lepo cerkvice. Vile so ga zelo posrečeno. Strojne tovarne in livarne v Ljubljani. Da bi pel s svojim srebrnim glasom dolgo Bogu in sv. Roku na čast! Obenem smo dobili nove moške klopi v cerkvi, zelo lepo in okusno delo g. mizarkega mojstra Fr. Filača v Kotljah. Po leti dobimo še ženske. Tako bo polagoma vsa cerkvice prenovljena.

Sele pri Slovenjgradu. V nedeljo, dne 18. marca, je blagoslovil domači gospod župnik Fr. Ks. Meško nov bronasti zvon, ki tehtal 265 kg. V mesecu maju preteklega leta smo praznovali isto slovesnost. Takrat je bil blagoslovljen zvon, ki tehtal 752 kg. Da so zvonovi mnogo stali, vsakdo ve. Da pa smo ta denar spravili skupaj, gre pred vsem hvala gospodu župniku. Komaj šest let deluje med nami, pa je dosegel, da smo celo cerkev prenovili. Ves ta veliki trud naj mu dobri Bog poplača, ki mu naj tudi nakloni še dolgo let delovati med nami za lepoto hiše božje ter za blagor faranov.

Sv. Jurij ob Taboru. Na pepelnici dan smo imeli lep in ganljiv pogreb. Pokopali smo splošno dobrotnico Homotovo mamo iz Kaple, skrbno, neutrudljivo ženo našega uglednega, po njegovih vztrajnih delih in za

nimanjih za krščansko misel daleč na okoli znanega g. Antona Randigaja. Velika množica znancev in prijateljev vrle Homotove hiše od blizu in daleč, ki se je udeležila pogreba, bila je živa priča, kako splošno priljubljena in spoštovana je bila pokojnica. Ta ranjka mamica, kakor smo jo radi nazvali, je bila vzorna soproga, gospodinja in mati svojih že preskrbljenih, vseskozi uglednih otrok, velika dobrotnica revežem in prava, slovenska, krščanska mati. Naj njena blaga duša nebeski mir uživa! Celi Homotovi obitelji in njenim sorodnikom naše prisrčno sožalje!

Gornjigrad. Zelo redko prineseš Ti, naš stari in najboljši prijatelj »Slovenski Gospodar« kakšno novico od nas, dasiravno si tu med nami najbolj razširjen časopis. Prihaja k nam tudi drugo časopisje, ki nam pa ni po volji, posebno se nam vsiljuje »Domovina«. Cele naklade prinaša pošta v naše kraje, četudi se kar celi svežnji vračajo nazaj kot nesprejete. Ne dolgo od tega, ko sem srečal dobrega gospodarja, ki je nesel to posiljeno spako nazaj na pošto. Rekel mi je, naj še tako piše, naj se še tako sili, v moji hiši ne bo imela prostora, menda ja ne bom dopustil kvariti svojih domačih, posebno še otrok, s takim časopisom. Pri razhodu mi je namignil in ironično pristavil: »Sliši povsod se ta krepki glas: »Domovina« ni za nas.« Imamo pa žal tudi nekaj zakrknjenih in zvestih naročnikov ter razširjevalcev »Domovine« in te najdeš največ med tistimi, ki ne gredo nikoli v cerkev, ali mesto v cerkev do cerkve, ali tudi mesto v cerkev na lov in na kegljišče. — Zadnji čas so začeli razni politični nasprotniki pri nas s shodi. Ti shodi so pa seveda zelo slabo obiskani. Nič ne pomaga, da so komunisti in kmetijci, socialisti, demokrati, radičevci, republikanci in sploh vsi opustili svojo strogo razredno politiko in se strnili v skupno fronto. Vse jim je zama. Naši somišljeniki so značajni in neupogljivi ter kakor vselej bodo tudi v bodoče porazili pisano nasprotno fronto. Sedaj, ko je v njih kolo vstopil tudi Radič sam, so dobili zopet novega poguma. Ti politični revčki in politični veterinarki kar tekmujejo, kdo bo bolj pridren, več pridobil, da bo dobil prvi poljub, kadar pride Radič ponujati svojo »človečansko« republiko. To bo zopet hrupa, kup pa gotovo prav mali!

Sv. Križ na Slatini. Prvič smo na Jožefovo v cerkvi in v Društvenem domu slovesno počastili naše skrbne očete. Toliko mož je res težko kedaj posetilo naše prireditve, kot dne 19. marca orlovske akademije. Počastili so

nas celo gg. zdraviliški uradniki. Oblastni poslanec g. Turk je prihitel iz Smarja govoriti slavnostni govor našim dobrim očetom. Z navdušenimi besedami je proslavljaj naše blage rednike in vzgojitelje. Med drugim je povdarjal, kako važno vzgojno in kulturno delo vrši v križevski nadžupniji Orel. Blagor družini, ki je prežeta z orlovskim duhom! — Dne 18. marca je obhajala zredna Kovačičeva hiša v Dolu ganljiv družinski praznik. Devet članov se je posvetilo Jezusovemu Srcu. Orosila so se očesa navzočih, ko so trije otroci v ljubkih deklamacijah izražali svojemu novemu Gospodarju ljubezen in udanost. Videlo se je, da jim vrejo besede iz nedolžnih in pobožnih src. Mala družbica je v spomin na pomenljivo slovesnost zložila za Zlato knjigo in spominsko zastavo 110 Din. Kristus Kralj jim bodi plačnik, posebno še hišnemu gospodarju, ki je bil par dni prej okraden! Najbrž se je med večerno molitvijo prebrisane utihotal na podstrešje. Ko so vsi trdno zaspali, se je prikradel v spalnico, odprl omaro in odnesel 2 mošnji z nad 2000 Din. Mošnji so našli prazni v vinogradu, o tatu, ki je moral dobro poznati vsako malenkost v hiši, pa ni duha ne sluha.

Zusem. Dne 1. aprila t. l. se bo potegnil za pet novi zvon v zvonik župne cerkve na Zusemu. Zvon bo vlit pri »Zvonoglasu« v Mariboru. Vsem darovalcem iskrena hvala za dobre prispevke in na veselo svidenje na cvetno nedeljo!

Sv. Rupert nad Laškom. Dne 17. marca je tukaj umrl mlinar Jurij Ritovšek v Javorniku, star 77 let. Bil je vrli krščanski mož, priden in skrben za svojo družino, zaveden pristaš Slovenske ljudske stranke. Naj v miru počiva! — Velika nesreča se je zgodila prejšnji teden v hiši našega vrlega moža Ignaca Novak, p. d. Plavca v Bezgovnicah. Domači sin Ivan, korajžen in nad vse delaven in priden fant, je pri napravi rezi, ker mu je noga spodrknila, padel naravnost v kose slamorezišnega stroja. Strašne in nevarne rane je do bil na obeh rokah in tudi na glavi. Še ponoči so ga spravili po daljni in ledeni poti dobrih 24 km daleč, v celjsko bolnišnico; je upati, da bo mladostna moč zmaga la nad boleznijo, kar tudi vsi iz srca želimo fantu in vrli Plavčevi hiši! — Naš občinski odbor se poteguje za upeljavo živinskih sejmov pri Sv. Rupertu, kar bi bilo v vsakem oziru dobro in koristno; a oblast stavi tako težke pogoje, da se jasno vidi, da kmela gospoda pozna samo pri davkih in kadar mu treba vzeti; dati mu ni treba drugega kakor po hrbtu. Si bomo zapomnili!

rec izvrstnega vina. Gostilničar je moj sorodnik in nama rad da na razpolago svojo sobo.

Dübell se je skrivaj smejal. Saj je ravno to želel. Poiskala sta gostilničarja. Miguel mu je glasno pripovedoval, da ga je obiskal prijatelj, katerega mora pogostiti, zato mu naj prepusti sobo.

Kmalu sta bila v sobi. Pila sta sladkorno žganje. Miguel je bil zelo zgovoren. Naenkrat je privlekel iz žepa škatljo za vžigalice in jo zagnal na mizo.

— Gospod, ali veste, kaj je to?

Dübell ni odgovoril.

Miguel je počasi odprl škatljo in potegnil iz nje človeško uho.

Henrik se je stresel.

— Včeraj sem ga odrezal zdravniku. Jahal je k nekemu bolniku. Vedel sem, da bo šel in sem potegnil čez pot žico. Konj se je spotaknil in ga vrgel iz sedla. Predno je mogel vstati — en bodljaj in konec. Potem sem mu pokleknil na prsi, iz rane izvlekel nož in mu odrezal uho. To uho je vredno sto pesov.

— In kdo vam izplača nagrado?

— Gato Oro! To je navadna plača, ako mu kdo izroči desno uho. Še eno uho moram dobiti.

— Res?

— Da, gospod! Toda tega ne bom mogel dobiti tako

lahko. Falot mi je ušel, daleč pa ni mogel iti, ker nima denarja. Od kraja do kraja grem, dokler ga ne najdem.

— Ali je tudi ta Brazilijanec?

— Ne, Holandinec, a je že tako dolgo tu, da zna samo španjolsko. Nekaj časa je bil za pastirja v Sv. Martinu. Močen fant je, z dolgo brado.

— Ali tudi ta mora umreti po naročilu Gato Ora?

— je vprašal Dübell mirno, dasi ga je spreletavala groza, ko je čutil na sebi Miguelov besni pogled.

Miguel je odkimal.

— Pravite, da je srednje velikosti in ima dolgo brado? — je izpraševal Dübell. — Pred dvema dneva sem videl onstran Parane enega Holandince, morda ravno tistega iščete.

Miguel se je takoj streznil.

— Onstran Parane?

— Ne spominjam se že dobro, kje je bilo — se je delal neumnega Dübell. — Čudno, čudno, da že ne vem, v katero stran je šel.

Miguel je divje skočil pokoncu.

— Spomnite se. Raoul Las Casas je obljubil tisoč pesov, ako ga najdem.

— Česa mi ne poveste!? In kdo je ta Raoul Casas?

— Radi njega moram ubiti Holandince.

— Ali je morda razžalil Raoula?

Dalje prihodnjič.

Ve morate imeti knjigo
"KADAR ROŽE CVETO"
Naročite jo v Tiskarni
sv. Cirila v Mariboru.

Dekleta